

Beş il əvvəlin bu günləri idi... Hamımız eyni hissləri yaşayırdıq. Ürəyimiz ön cəbhə ilə döyünür, həyəcanla, nigaranlıqla oradan gələn xəbərləri gözləyirdik. Bir gözümüz gülür, digəri ağlayır-dı. Yurdlarımızın bir-bir düşmən tapdığından azad edilməsi ürəyimizi fərəhdən dağa döndərir, aldığımız şəhid xəbərləri isə hamımızı kədəmə bürüyürdü. Qələbəyə inamımızın tam olduğu həmin günləri biz arxa cəbhədə ekran arxasından izləyirdik, onlar isə od-alovun içində, ölümün gözüne dik baxaraq Vətən uğrunda döyüşürdülər.

Müharibənin cəsurluqları ilə öyündüyümüz canlı şahidləridir onlar - qazilərimiz. Qürur mənbəyimiz olan bu igidlər yalnız döyüşməyiblər, həm də tarix yazıblar. Qəhrəmanlıq dastanı yazan bu vətən oğullarından biri də qazi Məmmədov Hünər Mehman oğludur.

Ad insana təsadüfən verilmir. Hər ad bir taleyin, bir missiyanın başlanğıcı olur. Hünər Məmmədovun həyatı da elə uşaqlıqdan bu adı doğruldu. Hünəri elə o vaxtlardan doğmaları, qonşuları, müəllimləri mərd, qorxmaz, ədalətli, igid oğlan kimi tanıyırdılar. Böyüdükcə xarakterindəki bu keyfiyyətlər daha da möhkəmlənirdi. "Vətən bizə ata yurdudur, onu qorumaq borcumuzdur", - deyən Hünər sözünü İkinci Qarabağ müharibəsində əməli ilə də təsdiqlədi.

"Əgər bu torpaq uğrunda bir damla qanım töküləcəksə, demək həyatım əbəz yerə keçməyib"

1997-ci il fevralın 15-də Qobustan rayonunun Nərimankənd kəndində dünyaya göz açan Hünərin uşaqlıq arzusu hərbcı olmaq idi. Uzun illər ölkəmizin üzərində dolanan qara buludlar, minlərlə insanımızın ölümünə, yüz minlərlə vətəndaşımızın yurd-yuvasından didərgin salınmasına səbəb olan faciələr Hünərin körpə qəlbinə də təsirsiz ötüşmürdü. Böyüklərin söhbətindən, televiziyaadakı xəbərlərdən vətənimizin ağır-acılı taleyindən xəbərdar olan və qəlbi özündən qat-qat böyük bu uşaq elə o günlərdən böyüyəndə hərbcı olacağını özünə söz vermişdi. Hər gecə başını yastığa qoyanda döyüş gedəcəyini, düşməndən xalqımızın qisasını alacağını, torpaqlarımızı azad edəcəyini xəyal edirdi. Birinci Qarabağ müharibəsinin iştirakçılarının həyatı ilə maraqlanır, onların söhbətlərinə qulaq asırdı. Hər dəfə müharibə ilə bağlı kinola-

ra baxanda özünü baş roldakı aktorların yerinə qoyur, böyümək üçün günlərini sayırdı.

Hünər böyüdükdən sonra uşaqlıqda özünə verdiyi sözü unutmur. "Əgər bu torpaq uğrunda bir damla qanım töküləcəksə, demək həyatım əbəz yerə keçməyib", - deyir həmişə. Kənddə orta təhsilini başa vurduqdan sonra 2015-ci ildə hərbi xidmətə yollanır, 2016-cı il Aprel döyüşlərində müddətli əsgər kimi iştirak etdikdən sonra orduda qalıb gizir hərbi rütbəsində xidmətini davam etdirir. İlk olaraq Ağcabədidə,

daha sonra isə Beyləqanda hərbi xidmətdə olur.

Vətən müharibəsindəki döyüş yolunu bizimlə bölüşən Hünər deyir ki, Tovuz hadisələri baş verdikdən sonra səbri tükənmək həddinə çatıb: "Amma ora xidmət etdiyim istiqamət olmadığı üçün o bölgəyə gedib hər hansı bir tapşırıq icra edə bilmirdik. Bu bizə çox təsir edirdi. Xəbərlərdə xalqımızın necə birləşdiyini, vətənpərvər oğulların səfərbərlik idarələrinə axımını gördükcə ruh yüksəkliyimiz daha da artır, tez bir zamanda Ali Baş Komandanımız tərəfindən işğal altında olan torpaqlarımızın azad olunması əmrinin verilməsini istəyirdik. Nəhayət, Vətən müharibəsində biz də Cəbrayıl-Füzuli istiqamətində əks-hücumun tank əleyhinə dəstəyini təmin etməyə başladıq".

Cəsur döyüşçü

44 günlük Vətən müharibəsinin ilk günündən özünü cəsur, bacarıqlı

döyüşçü kimi göstərən Hünər müharibənin sonuna qədər var qüvvəsi ilə torpaqlarımızın azadlığı üçün döyüşüb. Döyüş texnikasının nömrəsinin Milli Qəhrəman Albert Aqarunovun tankının nömrəsi ilə eyni ol-

On çətin döyüşünün Cəbrayıl rayonunun mərkəzində olduğunu deyən gizir burada düşmənin gözlənilməyən istiqamətdən qəfil hücumu ilə rastlaşıb. Mövqelərdə irəliləyən hərbcilərimizi pusquya salıb hücumu keçiblər. Həmin vaxt həm say olaraq, həm də texnika olaraq düşməndən az olublar.

- Oktyabrın 7-si idi. Bir neçə gün idi ki, Cəbrayıl Dostluq bulağı adlanan yerdə idik. Düşmən artilleriya atışları ilə ordumuzu ləngitməyə, itki verməsinə, hücumların qarşısını almağa çalışırdı. Qarşıdakı yüksəklikdə düşmənin möhkəmlənmiş müşahidə mövqeyi var idi, oradan bizi rahat müşahidə edir, koordinatlarımızı artilleriya bölməsinə göndərə bilirdi. Biz məcburiyyətdən əlverişli mövqelərə yayılaraq düşmənin artilleriya zərbələrindən yayınmağa

çalışırdıq. Bu vaxt şəhid polkovnik, Milli Qəhrəman Şükür Həmidov həmin məntəqənin məhv edilməsi əmrini verdi.

Təqribən saat ikidə həmin məntəqə məhv edildi. Bundan sonra düşmənin artilleriya atışları səngiməyə başladı. Təxminən iki saatdan sonra düşmənin Şükürbəyli istiqamətində tanklar və piyadalarla hücum planlaşdırdığı barədə məlumat gəldi. Hücumun qarşısını almaq üçün əlverişli mövqelərdə qərarlaşıb tankları məhv etmək isə bizə tapşırıldı.

Hünər deyir ki, həmin vaxt hərbcı yoldaşları əsl şücaət göstərərək düşmənin üzərinə gedib onların diqqətini öz üzərlərinə çəkməyə, özlərini hədəf göstərməyə, ona tankları məhv etmək üçün vaxt qazandımağa başlayırlar. Bundan sonra əlverişli mövqeyə çıxan Hünər əsl bacarıq nümayiş etdirərək düşmənin 4 tankını məhv edir. Tank əleyhinə sursatı bitən, avtomatda son 2 darağı qalan hərbcı şəhidlərimizin yanında bir qumbaraatan olduğunu görür. Onu götürüb irəliləməyə, digər

tankları məhv etməyə başlayır. Bununla da bölmələrimiz üçün həm üstünlük, həm düşmənin geri çəkilməsi üçün şərait yaradır. Hünər deyir:

- Gözlərimə inanmağın gəlmirdi, az qüvvə ilə düşməni geri çəkməyə məcbur etmişdik. Xüsusi təyinatlı qüvvələr köməyimizə çatmasaydı, oradan çətin ki, hansısa birimiz sağ çıxaydıq. Düşmən texnikalarını belə ataraq geri qaçırdı. Artıq dörd tankı məhv edilən düşmən, bizim tank əleyhinə sursatımızın tükəndiyindən xəbərsiz idi. Onların geri çəkildiyini görüb tez yaralı silahdaşlarımın yanına qaçdım. Kömək göstərməyə çalışarkən onun döyüş yoldaşım Rəfət (baş leytenant Rəfət Əsədullayev) olduğunu, müxtəlif nəyihələrdən ağır yaralar aldığını gördüm. Yaralarını sarıyaraq, qan axmasının qarşısını almağa çalışdım. Çox qan itirmişdi deyə qismən huşunu itirirdi. Məni güclə tanıdı. Digər yoldaşların köməyi ilə onu təhlükəli ərazidən çıxarıb maşına mindirdik və tibbi yardım maşınına çatdırdıq.

Bu döyüşlərdən sonra Hünəri mümkünsüz görünən döyüş tapşırıqlarını yerinə yetirdiyinə görə "Sehrbaz" - deyə çağırmağa başlayırlar. Hərbcı yoldaşları onun haqqında bu gün də danışanda - "Elə oğuldur ki, Hünər. Bir düşmən texnikasını gözədən qaçırmazdı. Ona baxanda bütün həyəcanımız yoxa çıxırdı", - deyirlər.

Hünər Məmmədov döyüş meydanında göstərdiyi igidliyə görə Prezident İlham Əliyevin müvafiq sərəncamlarına əsasən, "Vətən müharibəsi iştirakçısı", "Hərbi xidmətdə fərqlənməyə görə", "Cəbrayılın azad olunmasına görə", "Zəngilanın azad olunmasına görə", "Füzulinin azad olunmasına görə", "Qubadlının azad olunmasına görə" medalları və "Rəşadət" ordeni ilə təltif edilib.

44 gün artıq bizim üçün sadəcə bir rəqəm deyil. Həmin günlərdə minlərlə igidimiz canını Vətən uğrunda fəda etdi. Onların mərdliyi hesabına qələbə qazandıq. Kimi şəhid oldu, kimi qazi... Amma hamısı qəhrəman oldu.

Hünər Məmmədov da Vətən müharibəsində göstərdiyi igidliklərlə bu qəhrəmanların cərgəsinə qoşuldu...

*Ülkər XASPOLADOVA,
"Azərbaycan"*